

วิทยานิพนธ์เรื่อง	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับระยะเวลาชำระหนี้ภายหลังการบอกเลิกสัญญากองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
คำสำคัญ	การกู้ยืมเงิน/กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
นักศึกษา	พรรณฐิติ พิภักดิ์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.นิสิต อินทมาโน
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2560

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและผลกระทบอันเกิดจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2560 ในส่วนที่กำหนดให้ผู้กู้ยืมเงินชำระหนี้ก่อนกำหนดหรือผู้กู้ยืมเงินถูกบอกเลิกสัญญาจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยศึกษาความเป็นมา แนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา วิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพปัญหา และให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาต่อไป

จากการศึกษาพบว่า พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2560 มาตรา 47 และ 48 ประกอบกับระเบียบคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ว่าด้วยการชำระเงินกู้ยืมคืนกองทุน พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2552 ข้อ 11 และข้อ 12 ได้ก่อให้เกิดความไม่เสมอภาคในการชำระหนี้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา กับผู้กู้ยืมที่สำเร็จการศึกษา หรือพ้นจากสภาพนักเรียน หรือถูกกองทุนบอกเลิกสัญญา โดยบทบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้ผู้กู้ยืมเงินที่ขอชำระหนี้ก่อนกำหนด หรือถูกกองทุนบอกเลิกสัญญานั้น ต้องชำระเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาทั้งหมดคืนกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาภายใน 30 วัน นับแต่วันถัดจากวันที่แจ้งบอกเลิกสัญญากับกองทุน หรือนับแต่วันถัดจากวันที่กองทุนแจ้งบอกเลิกสัญญา ซึ่งแตกต่างจากผู้กู้ยืมเงินที่สำเร็จการศึกษา หรือพ้นจากสภาพนักเรียนนักศึกษา ที่กฎหมายกำหนดให้ปลอดภาระการชำระหนี้ 2 ปี ภายหลังสำเร็จการศึกษาหรือพ้นจากสภาพนักเรียน นักศึกษา และให้เวลาชำระหนี้คืนกองทุน สูงสุด 15 ปี ในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 1 ต่อปี รวมระยะเวลาผ่อนชำระหนี้คืนทั้งหมดสูงสุด 17 ปี ซึ่งเป็นระยะเวลาที่ยาวนานกว่าผู้กู้ยืมเงินที่ไม่ประสงค์จะกู้ยืมเงินต่อไปแล้วทำการบอกเลิกสัญญาต่อกองทุน หรือถูกกองทุนบอกเลิกสัญญา ซึ่งมีระยะเวลาการชำระหนี้คืนทั้งหมดเพียง 30 วัน ซึ่งผู้กู้ยืมเงินไม่สามารถชำระคืนได้จริงในทางปฏิบัติ ส่งผลให้

เกิดการผัดขันธ์ชำระหนี้ ตกเป็นลูกหนี้ค้างชำระเงินกู้ยืม ทำให้กองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาขาดทุน
หมุนเวียนที่จะนำมาใช้ในต่อไป และส่งกระทบต่อระบบการเงินการคลังของประเทศในระยะยาวด้วย
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ
การศึกษา พ.ศ. 2560 มาตรา 47 และ 48 ประกอบกับระเบียบคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ
การศึกษา ว่าด้วยการชำระเงินกู้ยืมคืนกองทุน พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2552 ข้อ 11
และข้อ 12 โดยกำหนดให้ผู้กู้ยืมเงินที่ยังอยู่ในระหว่างการศึกษาแต่ไม่ประสงค์จะกู้ยืมเงินต่อกับ
กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา หรือถูกกองทุนบอกเลิกสัญญานั้น มีทางเลือกในการชำระหนี้ โดย
ปลอดภาระชำระหนี้ 6 เดือนภายหลังมีการบอกเลิกสัญญา โดยมีระยะเวลาในการชำระหนี้สูงสุดไม่
เกิน 15 ปี นับตั้งแต่วันที่แจ้งบอกเลิกสัญญากับกองทุน หรือนับตั้งแต่วันที่กองทุน
แจ้งบอกเลิกสัญญา